

İSLAM'I KUR'AN'DAN OKUMAK

Muhammed Nur Doğan, 1951 yılında Erzurum'da dünyaya geldi. 1983 yılında İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Eski Türk Edebiyatı Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi kadrosuna atandı. 1987 yılında Doktor, 1991 yılında Doçent, 1997 yılında da Profesör oldu. Halen bu görevini sürdürmektedir.

İslâm'ı Kur'an'dan Okumak ve Kur'an-ı Kerim Meal (Elmalılı Hamdi Yazır'ın Mealinden sadeleştirme ve notlar başta olmak üzere bir çok eseri bulunan Muhammed Nur Doğan, evli ve üç çocuk babasıdır.

- Hocam, öncelikle bizleri kırmayarak ricamızı kabul ettiğiniz için teşekkür ediyoruz. Sizi, kaleme almış olduğunuz eserlerinizden ve katıldığınız televizyon programlarından tanıyoruz. Kur'an merkezli bir İslam algısını oluşturmaya çalışıyorsunuz. Okurlarımızı bu konuda biraz aydınlatmanızı istiyoruz. "İslam'ı Kur'an'dan Okumak" isimli bir kitabınız var. Biz de sohbet buradan başlamak istiyoruz. İslam nedir? Müslüman kimdir? Kur'an, bu kavramları nasıl tarif ediyor?

Bana bu imkanı verdiğiniz için ben de zin şahsınızda Süleymaniye Vakfı'na tüm Kitap ve Hikmet dergisi çalışanlarına teşekkür etmek istiyorum.

Çok güzel bir soru sordunuz. Bütün mesele, bu kavramları içi boşaltılmış hallerinden bir an evvel kurtarıp, Cenâb-ı Hakkın, Kur'an'da bu kavramlara yüklediği manalara ulaşmak-Tabi bunun için de yoğun bir biçimde Kur'an ile beslenmek mecburiyetimiz var. Ben bunu fitratın ana sütü Kur'an metaforu ile izah etmeye çalışıyorum.

Bebeklerin doğar doğmaz anne sütüne muhtaç oluşları gibi bizim fitratımız da fitratın ana sütü olan Kur'an'a muhtaçtır. Nasıl ki doktorlar; "Aman ha anne sütü dışında çocuğa su dahi vermeyin" derler ya, çünkü anne sütü Allah tarafından bebeğin ihtiyacı olan her şey ile donatılmıştır ve gün içerisinde o sütün terkibi sürekli değişmektedir. İşte Kur'an da insan fitratının ihtiyaç duyduğu her şeyi içerisinde barındırmaktadır ve her dönemde rahmeti, bereketi değişip gelişen bir büyük ayet, ayetü'l-kübrâ olarak fitratımızın ana sütüdür. İslam âlemi olarak bizim de fitratımız bozulmuş. Fabrika ayarlarımıza geri dönmemiz gerekiyor, o halde yoğun bir şekilde kendimizi Kur'an'la resetleme, Kur'an'la kendimizi yenileme faaliyeti içerisine girmemiz lazım. O zaman, Kur'an kavramlarının, Cenâb-ı Hak'ın onlara yüklediği orijinal, değişen, gelişen manalarına ulaşabiliriz. Aksi halde, mübeddel ve müevvel, tebdil ve tağyir edilmiş bugünkü kültür içerisinde Kur'an'ın kavramlarını anlamamız mümkün olmayacaktır. İşte bu kavramların başında da İslam geliyor. Siz de "İslam nedir" diye sormuştunuz. Çok açık ve net bir ayet-i kerimede Cenâb-ı hak bunu şöyle cevaplandırıyor: **"Siz Allah'ın dininden başka din mi arıyorsunuz? Göklere ve yerde bulunan her şey ister istemez O'na teslim olmuştur."** "İnsanlar Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Evet, arıyorlar. Asırlardır bu durum böyledir. Hâlbuki Allah'ın dini, göklere ve yerde bulunanların O'na teslim olduğu bir hakikatler manzumesidir.

Yani göklerde ve yerde ne varsa Allah'a teslim olmuştur ve Müslümandır. Güneş, Ay, hava, su, ağaçlar ve saire her biri Müslümandır. O halde Müslümanlık nedir? Allah'a teslim olmaktır. Yani esasında İslam'ın özü olan tevhide teslim olmaktır. Allah Teâlâ'nın duygu, düşünce, kalp, akıl, kültür ve sosyal dünyada tek ilâh olduğuna teslim olmaktır. O zaman İslam, tevhide teslim olmaktır. Müslüman da tevhide teslim olmuş kişinin sıfatıdır.

- Hocam, Kur'an'daki kavramları anlamaya çalışırken nelere dikkat etmemiz gerekiyor?

Her şeyden önce Kur'an'ı Kur'an'la okumak gerekiyor. Kur'an'ı içinden okumak gerekiyor. Kur'an'da çok yüce, çok ilâhî bir semantik tutarlılık var. Bu arada "Semantik" anlam bilimi demektir ve son dönemde özellikle edebiyat ve felsefe çevrelerinde son derece ilgi çekici bir alandır. Bilhassa Kur'an açısından semantiğin çok büyük önemi vardır. Allah'ın kitabı, içerisinde boşluk barındırmaz. **"Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından tamdır".**² Anlam ve lafız bakımından eksiksiz, sizi yanlış yelere yönlendirmeyen ve boşlukta bırakmayan bir yapıdadır. Hatta Kur'an, kendini tefsir eden bir kitaptır. O halde Kur'an'ı, bugün bize inmiş gibi, semantik ve etimolojik hususları da göz önünde bulundurarak, konteks dediğimiz, ayetlerin bağlamına dikkat ederek okumak gerekir. Bir kelimenin bazen bir ayet içerisindeki semantiğine,

bazen siyak-sibak ilişkisindeki semantiğine, bazen de Kur'an bütünlüğündeki semantiğine bakmak lazımdır. Benim önem verdiğim hususlardan birisi de şudur: Kur'an tenzil edilmiş, indirilmiş kitaptır, evren ise tekvin edilmiş, yani yaratılmış kitaptır. Yani indirilmiş kitap ile tekvin edilmiş kitabın birlikteliği çok önemlidir. Dolayısıyla ile tefekkür, tedebbür, ta'akkul, tafakkuh ederek, yani aklımızı kullanarak Allah'ın maddî âlemdeki ayetleri ile indirdiği ayetlerini birlikte okumak gerekiyor. Allah "biz Kur'an'ı kolaylaştırdık" diyor Kamer suresinde dört defa; yani "fitratın bir ifadesi yaptık"; kolaylaştırmak bu manaya geliyor, yoksa basitleştirdik manasında değildir. Yani Kur'an su gibidir. Pınardan yeni çıkan, fıskıran bir su bizim fitratımıza ne kadar uygunsa, Kur'an da bizim fitratımıza öyle uygun bir şekilde indirilmiştir. Yani katıksız saf hakikattir. Kur'an'ı da bir su içer gibi aklen, kalben, ruhen içmeliyiz ve benliğimizi onunla doldurmeliyiz. Üstün körü okuyup geçmek değil. Siz suyu ağzınızda saatlerce geveleseniz sizin susuzluğunuzu gidermez, o suyun vücudunuza girmesi gerekir. Kur'an'ı da üzerinde iyice düşünmeden okuyup geçerseniz, o sizin kalbinize, aklınıza girmez ve sizin susuzluğunuzu gidermez. O ancak anlaşılması halinde sizi hidayete ulaştırabilir. O yüzden Kur'an'ı bugün iniyormuş gibi okumalıyız. Allah Rasul'nün yaşadığı dönemde o devrin sorunlarına uygun çözümler ortaya koymuştu. Kur'an her dönemde, o devrin hakikat ve sorunlarına uygun manalar ortaya koyar. Fakat bizler Kur'an'ı bindörtüzyıl öncesinde anlaşıldığı gibi anlamaya kendimizi mahkum edersek, ondan asla istifade edemeyiz. Biz bugün hayatımıza dair herşeyi, dinimizi, siyasetimizi, aşkıımızı, sevgimizi, Kur'an'dan öğrenmeliyiz.

- Hocam, buraya kadar Müslüman kimdir ve Kur'an nedir soruları üzerinde durduk. Peki, günümüzde bu ikisi arasındaki ilişkiyi nasıl görüyorsunuz? Müslümanların Kur'an'a yaklaşımını nasıl buluyorsunuz?

Hiç eğip bükmeye gerek yok. Tabi, ben ve benim gibi Kur'an'a gönül veren hocalarımız bunları söyleyince, pişmiş tavuğun başına gelmeyenler bizim başımıza geliyor. Tekfir edilmeler, ölüm tehditleri vesaire yakamızı bırakmıyor. Ama bunlar bizi engellemiyor hatta daha da güçlendiriyor. Bugün maalesef kitapsız, hatta Allah'sız ve peygambersiz bir din algısı hâkim durumdadır. Daha da acı tarafı Müslümanlar bu atalar kültürüne dönüşmüş İslam'dan razı durumdadır. Tabi istinaslar hariç, yüreği yanık hakikate ayarlı gönüller hariç ama umumen ki-

tapsız, Allah'sız, peygambersiz bir din ürettik ve bu din, bizim heva ve heves tanrımızın razı olduğu bir dindir. İndirilmiş olmayan, atalarımızdan tebdil ve tağyir edilmiş bir kültür birikimine din diye yapışmışız. İsim ve görüntü benzerliği dışında Allah'ın indirdiği din ile bu dinin hiçbir alakası kalmamıştır. Artık uyanmamız gerekiyor. Uyanmak için de bazen bir şok gerekebilir. İnsanlar bizi kınayacaklar, bizi dışlayacaklar diye Allah'ın rızasından vazgeçmemeliyiz. Allah Teâlâ "Kınayanların kınamasından değil, benden korkup çekinin" diyor değil mi? Eğer bizler «insanlar ne der?» diye hareket edersek Allah'ın rızasını kazanma yolunda başarılı olmamız mümkün değildir.

- Kur'an'sız bir din anlayışının İslam âleminde egemen olmasının sebepleri nelerdir? Bunun tarihi arka planını bize anlatabilir misiniz?

Bunun tarihi arka planında Adem'den beri süre gelen bir kavga vardır. Tarih boyunca peygamberler, insanlara hakkı tebliğ eden elçiler, karşılarında hep aynı itirazı bulmuşlardır; "bizden, atalarımızın yolundan ayrılmamızı mı istiyorsunuz? Eski köye yeni adet mi getiriyorsunuz? Biz atalarımızı, babalarımızı, büyüklerimizi hep bu yol üzerinde gördük." Bunlar câhiliyye fitratının ifadeleridir. Bu, kadim câhiliyyede böyleydi, modern câhiliyyede de böyledir. Bu bir fitrattır. Nasıl ki Allah'ın fitratı İslam ise bunun karşıtı bâtılın fitratı da işte bu câhiliyye fitratıdır. O yüzden İblisi secde etmekten alıkoyan fitrat da yine aynı fitrattır. Bugün İslam âleminin durumuna baktığımız zaman karşılaştığımız manzara tıpkı Allah'ın, ayetinde ifade ettiği "Aklını kullanmayanları aşağılık, rezil bir hayata mahkum ederiz" manzarasıdır. Bugün İslam âlemi de tam bir "rics" "aşağılık-rezillik" hali yaşamaktadır. İslam coğrafyası bugün, mezhebini dinleştirme taassubu ile tam bir kan ve cinayet coğrafyasıdır. Bir aşağılık câhiliyye devri coğrafyasıdır. Hiç kimse demesin ki "Yok efendim, biz şuyuz, biz buyuz". Geçmişle övünmeye de hiç kimse kalkmasın. Evet, ilmi, irfanı, düşünceyi, aklı önemseyen zamanlarda dünyada egemen bir güçtü İslam. Ancak sonradan biz "düşünme" denen şeyi batıya aktardık, Batı da "bilen yönetir" fehvasınca, düşünmenin ve aklın önemini anladı. Bunu, bir şehname yazarı olan Firdevsî "kim bilgili ise o kuvvetlidir" şeklinde dile getiriyor. Cehalet ise bir zaaftır, bir rics, yani aşağılık bir hayatın ana sebebidir. Başka yerlerde aramayalım suç.

Düşünebiliyor musunuz, İslam adına konuşan bir adam çıkıp "Kur'an Müslümanlığı sapıklığı diye bir şey çıktı"

şeklinde iğrenç, aşağılık bir söylem ortaya atıyor. Bu adamlar «Aman insanlar Kur'an'a yönelmesin, Kur'an okumasın» diye uğraşırken, diğer yandan peygamberin idrarını içti diye bir kadını Cennet'e gönderiyorlar. Bir tanesi de anlatıyor, peygamber sormuş; "Hint Hz. Hamza'nın ciğerini yedi mi?" "Yok, ya Rasulallah çiğnedi tükürdü." diye cevap verilince "Oh oh, tükürmeseydi de yeseydi ebediyen ona cehennem ateşi dokunmazdı" diyor. Yahu sen peygamberi yamyam yapıyorsun, üstelik yamyamlığı Cehennem'den kurtuluş için vesile kılıyorsun. İşte bu iğrenç, aşağılık hikayeleri anlatan adamlara itibar en üst düzeyde ama Kur'an'ı anlatanlar sapık yaftası altındalar. Bu adamların derdi nedir peki? "Aman insanlar düşünmesinler, aman insanlar akıllarını kullanmasınlar, aman insanlar Kur'an'a yönelmesinler, aman sakın Kur'an okumayın, fitne çıkartmayın." Yahu sen fitnenin tam göbeğinde sin. Sen fitnenin ta kendisisin. Kur'an okursa insanlar belki fitneden, yani senden kurtulacaklar. İşte onun da önünü almak için elinden ne gelirse, ne şaklabanlıklar, ne hokkabazlıklar yapabiliyorlarsa yapıyorlar. Ne yalanlar, ne iftiralar atabiliyorlarsa atıyorlar. Sonra bunları da din diye insanlara yutturmayı başarıyorlar. Bu iğrenç, aşağılık, câhiliyye kültürünü bize din diye getiriyorlar ve biz de bunu yutuyoruz. Ondan sonra biz bunları söyleyince, bize gelip «hocam, hizmet yapıyorlar, kötü mü yapıyorlar» diyorlar. Bu ülkenin entellektüel Müslümanları, bu iğrençlikleri hizmet diye algılıyorlarsa bu iş bitmiş demektir. Biz burada boşuna konuşuyoruz.

Bugün din diye insanlara dayatılan ilmihal kitaplarında, fetava kitaplarında öyle bir din anlatılmaktadır ki o dini yaşamak mümkün değildir. Normal bir insanın, fıtratı bozulmamış bir insanın öyle bir dini kabul etmesi de mümkün değildir. Oysaki Kur'an'ın anlattığı din arı duru bir su gibidir. Fıtratın ta kendisidir. Kur'an'a göre esas olan, her şeyin mübah olmasıdır, sadece bir kaç istisnaî haramlar vardır, onlar da Kur'an'da açıkça bildirilmiştir. Bu haramlar dışında kalanların mübah olması esastır. Ama biz, uydurduğumuz bu kültür diniyle, tam tersine İslam'ı bir haramlar dairesine dönüştürdük. Mübahlar ise içerisinde belli belirsiz bir halde. Bu uydurulan dinde her şey haram, sağa baktın haram, sola baktın haram, ayağa kalktın haram, oturdun haram, her şey haram. Bir de haramdan başka yeni kategoriler oluşturduk, müstehab var,

mekruh var, tenzihen mekruh var, tahrimen mekruh var. Allah'ın indirmedığı hükümler icat ediliyor, sonra mekruh dedikleri o şey Allah'ın haramından çok daha bağlayıcı hale geliyor. Ondan sonra bu uydurulan hükümleri mezhebe bağladın mı, alın size din içinde daha kemikleşmiş başka bir din. Artık bu ağırlığın altından kalkamazsın ve

bu dini de yaşayamazsın. Yok efendim, adamın yanında peygamberin sakalı varmış, o sakal uzuyormuş. Yahu adamın ilâhı Allah olmayınca, o kadar çok ilâhı olur ki, peygamberin kılı ilâhı

olur, idrarı ilâhı olur, kanı ilâhı olur, ilâhlaştırmadığı şey yok. Neymiş efendim, peygamber ölmemiş, yaşıyormuş ondan sakalı uzuyormuş. Yahu senin bu söylediğin ile Kur'an'ın anlatmaya çalıştığı peygamber birbiriyle tamamen zıt şeyler. Şimdi kim yalan söylüyor? Allah mı yalan söylüyor, yoksa bunlar mı yalan söylüyorlar? Diyor ki; işte falanca dosta Allah tecelli etti. Musa (a.s.)'a tecelli etmeyen Allah, Muhammed (a.s.)'a tecelli etmeyen Allah, hangi kıyırıkça artık, ona tecelli etmiş. Kur'an'dan kopmanın, Kur'an'ı mehur bırakmanın getirdiği rezaleti, sefaleti görebiliyor musunuz? Haşa Allah, ete kemiğe bürünmüş falanca diye görünmüş. Adam efendisini Allah yapıyor. Hulul akidesi bu, hulul akidesinin ete kemiğe bürünmüş halidir bugün karşılaştığımız bu manzara. Bunlar hep Kur'an'sız bir dinin neticeleridir.

- Hocam, dinden bahsetmişken, Kur'an'da geçen bir ifade var: "Halis din Allah'a aittir." Bunu nasıl anlamamız gerekiyor? Müslümanlar bu ayeti pratikte nasıl hayata geçirebilirler?

Aşağı yukarı bizim anlattıklarımızı ifade eden bir ayet. Evet halis din Allah'ındır. Ben şöyle anlıyorum: Halis din Allah'ındır, bu dinin tek kaynağı da Kur'an'dır. Başka hiçbir şekilde anlaşılabilir değildir. Çünkü Allah-u Teala; "Onda hiçbir tereddüt yoktur buyuruyor."³ Sonra şöyle buyurulmaktadır: "Dininizi tamamladım, kemale erdirdim. İslam'dan razı oldum."⁴ Şimdi diyorlar ki, "Kur'an İslam'ı sapıklığı" Ben de dedim ki eğer siz Kur'an İslam'ını sapıklık olarak niteliyorsanız, o zaman ilk sapık Hz. Muhammed olmaktadır. Çünkü Hz. Muhammed için Kur'an diyor ki; "Biz seni delalette bulup hidayete erdirmedik mi?"⁵ Bir ayeti kerimede de "Sen iman nedir, kitap nedir bilmezdin"⁶ buyuruluyor. Kendisine Kur'an vahyi

gelmeden önce dinden, imandan, kitaptan ve Allah'tan haberi var mıydı? Yoktu! Ve gelen ayeti kerimelerle Allah ona elçisini gönderdi, hidayeti onun kalbine nakşetti. Ondan sonra peygamber, ilk Kur'an Müslümanı oldu; yani ilk Müslüman oldu. Kur'an Müslümanlığı da demeyelim buna zaten başka bir tür Müslümanlık yok ki. Ne Müslümanı olacaksınız kültür Müslümanı mı? Evet, Mekkeli müşrikler de kendilerine göre bir din sahibiydiler. Dolayısıyla "Halis din Allah'ındır"⁷ ayetinden ben; "Allah'ın indirdiği hidayet rehberinin dışında kendinize din aramayın" sonucunu çıkartıyorum. Zaten din dediğiniz şey birkaç maddeden ibarettir. Aslında tek maddeye indirgenmelidir; din tevhiddin ibarettir. Tevhidin temeli de; "Lailahe illallah-Allah'tan başka ilâh yoktur." düsturudur. işte dosdoğru din, tek din budur.⁸

Bütün peygamberler İslam'ı gelip anlattıklarında ne dediler? "Sen Allah ile beraber başka bir ilâha ibadet etme..."⁹ Sadece Allah'a kulluk edin, Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, O'ndan başkasına sığınmayın, derdimiz bu! Sizden ücret de istemiyoruz. Bütün mesele Allah'tan gayri tapmışınız o içi boş isimler. O putlardan ümidinizi kesin ve bütün rağbeti Allah'a yapın: "Şu halde boş kaldığınız zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya devam et ve yalnızca Rabbine rağbet et."¹⁰ İşte Tevhid bu.

"Elhamdülillah" diyorsunuz bu ne demektir? En fazla övgülere layık olan bir tek Allah'tır. Bu da bir tevhid kelimesidir. "Lailahe illallah" zaten tevhid sloganıdır. "Bismillah"sadece Allah'ın adı ile başlarız, onun için başlarız

demektir. "Subhanallah" yine böyledir. Şöyle bir deyim vardır bilirsiniz: "Her yol Roma'ya çıkar". İşte İslam'ın her yolu da tevhide çıkar. Tevhid çok sade arı-duru bir şeydir. Kur'an fazlasıyla bunu tahkim etmiş, Allah dinini eksik bırakmamıştır. Peki, bunun dışındaki kaynaklara biz ne diyeceğiz? Açıkçası ben tarihi dinin kaynağı olarak almam, tarih, ibret kaynağıdır. Ama siz dinin kaynağını Selçuklu'da, Osmanlı'da hatta Asr-ı Saadette arasanız -ki dinin belgelenmesi Asr-ı Saadette hadislerle oluyor, tarihle yani- tarih bizim ibret kaynağımızdır, Kur'an ise dinimizin kaynağıdır.

Hadisler... -Hz. Peygamberin ne kadar söylediği ya da söylemediği ayrı bir konu- ama bütünüyle peygamber söylediği sözlerin dinin eksikliğini tamamlayan bir şey olarak görülmesi bana göre gerçekten Kur'an'a aykırıdır ve peygamberin misyonuna da aykırıdır. Evet, hadislerde tarih kaynağımızdır, doğrusu ile eğrisi ile mevzuuyla, onları ayırt etmek suretiyle, hadis usulünden istifade etmek sureti ile. Ama bakın ayeti kerime diyor ki, "insanlar ihtilaf etmediler ancak kendilerine ilim geldikten sonra"¹¹ İhtilaf etmelerinin sebebi aralarındaki ihtirastır. İlim ihtilafı çözen bir şeydir. Kur'an indikten sonra insanlar niye ihtilaf ederler?

Tek sebebi var: İhtiras. Nefsanî ihtiras, kavim kabile ihtirası, mezheb ihtirası, şöhret ihtirası ve çeşitli ihtiraslar. İnsanların ihtirastan kurtulup gerçekten vahde-

te ulaşabilmelerinin yegâne medarı Kur'an'dır, Kur'an'ı okumaktır, Kur'an'ı anlamak ve ona uymaktır. Yani kıraat değil, Kur'an'ı tilavet etmeyenleri, Allah Kur'an'a karşı gelmekle suçlamaktadır.

"Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler (den bazısı) onu, hakkını gözeterek okurlar. Çünkü onlar, ona iman ederler. Ama her kim onu inkâr ederse, işte gerçekten zarara uğrayanlar onlardır."¹² Burada tilavet, izlemek, onu takip etmektir. Arkasından gitmektir; yoksa onu kıraat-seslendirmek değil. Okuyup da bir harfinden yetmiş beş sevap beklemek değil. Bu gerçekten kitaba saygı göstermek değildir, bana göre bu kitaba saygısızlıktır. Allah kitabını bize okuyalım diye göndermiştir. Anlayalım-anlamayalım, her harfine yetmiş beş sevap verdiği sihirli, büyüü bir kitap göndermiş değildir.

- Tевhidi konuştuk. Peki, şirik nedir hocam?

Allah'ın zatında bir ortaklık zaten insan aklının asla üretilmediği bir şey; yani ikinci bir yaratıcı falan yok, herkes iyi-kötü bir yaratıcının varlığına iman ediyor. Ama asıl olarak şirk onun sıfatlarında orta çıkıyor. Yaratmada Allah'ın bir yaratıcısı olmadığını herkes biliyor, O'nun ezeli-ebedî olduğunu vs. hatta materyalistler bile hani Allahsız falan deniyor ya. Hayır, onlarda bir nevi ezeli-ebedî varlığa inanıyorlar. Onlar, o ezeli-ebedî varlığı sadece evren olarak görüyorlar. Yani evreni tanrı olarak nitelendiriyorlar. Bizim vahdet-i vücudularımız da bunun tam tersini yapıyorlar. Tanrıyı evren olarak gösteriyorlar; yani tanrı evren olarak yansımış, sudur etmiş. Ama yaratmada bir ortaklık, normal düşünen bir insanın aklına gelecek bir şey değil. Ancak Allah'ın sıfatlarında ortaklık, hüküm koymada ortaklık, gaybı bilmede ortaklık, yardım istemede ortaklık. Yani darda kalmışsınız, o zaman diyor ki Allah-u Teala "Bana yalvarın". O'na aracı yardımcılar itti hazretmeye insan oğlu hep meyillidir; yani Allah görünmediğinden somut aracı bulmaya. Hani bazen söylerler "E canım siz bir padişahın huzuruna çıksanız, bir başbakanın huzuruna çıksanız, onun sekreteri olmadan ona ulaşabilir misiniz?" Şimdi burada yine Allah'ın sıfatlarında bir karışıklık söz konusu. Yani Allah-u Teala'yı beşer gibi düşünme sapıklığıdır bu. Şimdi mesela, vahdet-i vücud şirkinin temel hareket noktası nedir? Allah neden varlığı yarattı? Ben bunu derste okuyorum. Çocuklara diyorum ki: "Tasavvufun ana sorusu budur, neden yarattı niçin, ne sebeple?" Kim yarattı? Allah! Peki neden yarattı? Şimdi buna Kur'an'da asla bir cevap yok, böyle bir soruya Cenâb-ı Hak kendisini asla muhatap görmez. Neden? Çünkü biz sebep-sonuç ilişkisini yani kozalite dediğimiz şeyi ancak yaratılmışlar dünyasında arayabiliriz. Yani ben bir şeyi itmezsem o harekete geçmez; yani bu sebep bu sonucu doğurur. Bu yaratılmışlar dünyası için, mahlukat dünyası için geçerli olanıdır. Vacib-ul vücud için değil, mümkün-ul vücud olan varlık dünyası içindir. Bu sebep sonuç ilişkisini vacib-ul vücud-mümkün-ul vücud ilişkisine teşmil ettiğinizde burada sapıttırınız. Soru sormaya bizim hakkımız yok.

- Allah'ın yaratmaya ihtiyaç duyduğunu düşünürsünüz.

Evet, sonuç oraya gidiyor. Neden yarattı? Allah'a ve peygamberine iftira bu. Aslında enteresandır hadis kitaplarında yok, mevzuat kitaplarında da yok. Niye yarattın ya rabbi? Onu da Davut peygambere sorduruyorlar aklına gelmiş Allah'a sormuş. Hatta bunu da birisi rüyasında görmüş, Peygamberimiz de Davut peygamberin Allah'a

sorduğunu söylemiş, Davut peygamber demiş ki: Yarabbi niye varlık dünyasını yarattın? O da demiş ki ben gizli bir hazine idim bilinmeyi istedim, sevdim. Buna "aşkı zati" derler. Allah'ın zatına aşık olmasıdır. Bu aşk sayesinde ilk örnekte Muhammed'in nuru oldu. Hakikat-i Muhammediye! Bugün İslam toplumlarını perişan eden ve şirk in tam göbeğine oturtan asıl fitne bu Hakikat-i Muhammediye fitnesidir. Peygamberi putlaştırmak, peygamberi ilâhlaştırmak. Hani sosyal medyada görüyoruz adam diyor ya "Muhammed güneştir, Muhammed aydır, Muhammed sudur, Muhammed havadır, Muhammed Allah'tır" Bunu söyleyen vahdet-i vücud tasavvufu müntesibi koca koca da bir adam; ismi de belli. En büyük fitne budur; peygamberi ilâhlaştırmak, peygamberin ölmediğini savunmak. Hatta düşünebiliyor musunuz, Cebrail'e sormuş peygamber, (haşa) vahyi nereden alıyorsun? Cebrail: Ya Resulallah ben bir perdenin arkasından alıyorum ve arş-ferş geçiyorum senin kalbine getiriyorum. Hz. Peygamber dedi ki ona: Hele git aç bakalım perdeyi ne göreceksin? -güya-. Aaa Ya Resulallah senden sana getiriyorum.

Ben bunu sordum ey adam! Sen bana ağız dolusu diyorsun ki Muhammed Nur Doğan kafır oldu! Bak ben sana demiyorum kâfir oldu ama sen şunu söylüyorsun, sen söyle bakalım Muhammed peygamberi ne yaptın ilâh yaptın mı yapmadın mı? Allah yaptın mı yapmadın mı? E canım peygamberi ilâh yaptığı çok değil, kendi efendisini ilâh yaptı, Allah'ın müccessem hali yaptı. Bu sapıklık. İşte şirk burada. Şirk Allah'ın sıfatlarında O'na ortak koşmaktır. Adam diyor ki işte bizim gavsımız, kutubumuz bütün müridanının içinden geçenleri bilir, onlar yataklarında yatarken, sağa-sola döndüklerinin, hepsinin farkındadır. Bunları yatak odası kadar tarassut ediyor. Ya bu ne sapıklıktır kardeşim! Şirk bu. Bunun altında tabi ki çok enteresan bir şey daha var. Bu saptırıcı şirk oyunlarının temelinde nefsanîyet yatıyor. Bu adamlar kendi nefislerinin putuna hizmet etsinler diye bu yalancı ilâhlara yönlendiriyorlar, asıl olan kendi çıkarları, adam öyle söylüyor. Diyorlar ki Allah boğaz ağrısına ayet indirdi mi, nezleye ayet indirdi mi, ondan sonra cinsel hastalıklar -çok önemlidir ya- ayet indirdi mi, böbrek ağrısına, siyatiğe... Evet. Evet indirdi diyor... Neymiş alın diyor şu benim kitabımı okuyun görün. Mesele ne? Mesele bu kitabı okumaları ve buradan gelecek rantı ceplerine aktarmaları bütün mesele bu!

Ben bunlara dedim ki ey arkadaşlar -bir öğretim üyesine- ismini de verdim, dedim ki; "siz neden Allah rızası

için, bir televizyon programına, bir açık oturuma çıkıp da ekranlarda bu meseleleri tartışmazsınız?” Gördünüz mü bunların bir tanesini? Asla! Niye çünkü o zaman açıkları ortaya çıkacak. Ama bir takım kanallar, reyting uğruna ve İslam’ı karalamak için, alay ederek alttan birbirlerini cimcikleyerek, gülere, kıkırdayarak bunlara sorular soruyorlar. Bu kepezeler de İslam’ı aşağılık bir şekilde gösterecek şekilde onların reyting hesaplarına cevap veriyorlar. Hiç çıkıp da dedi mi ki; gel dostça bir konuşalım bu şirk, Kur’an İslam’ı sapıklığı neymiş? Gel Allah rızası için konuşalım dediğimizde, ses yok, tık yok. Çünkü hesap cukka hesabı. Kur’an da söylüyor bunu açıkça: “Ruhbanlar insanların mallarını yerler”¹³ Bunlar da bizim ruhbanlarımız.

- Müslümanlar arasındaki fırkalaşma hakkında neler düşünüyorsunuz?

Ben bir kaç yerde konuştum, Kanal 14’de konuştum bir de Çay TV’de bana şunu sordu sunucu: “Allah’ın mescitlerini Allah’a ve Ahiret gününe iman edenlerden başkası imar edemez”¹⁴ ne demektir? diye sordu. Şimdi bakınız buradaki mescit bir defa namaz kılma mekânı değil, mescit Allah’ın dininin, peygamberin devletinin yani tevhid hareketinin merkeziydi. Orası bir yapı; İslam devletinin yapısının üssü, merkeziydi. Medine’de ne yaptılar? Başka bir yapı, paralel bir yapı geliştirdiler. Bunun adına ne dedi Allah-u Teala “Mescid-i Dirâr”¹⁵ dedi.

“Mescid-i Dirâr” paralel bir din, paralel bir yapı, paralel bir devlet merkezi olarak oluşturulmuştur. Vallahi ve billahi ben şuna inanıyorum, bugün dinleştirilmiş haliyle, dinin içerisinde din şekline getirilmiş haliyle mezhepler, meşrepler ve cemaatler bugünün birer mescid-i dirârıdır. Bakın kardeşim! Allah-u Teala buyuruyor ki: Babanız İbrahim’in dinine gelin, milletine gelin ve sonra diyor ki; “O Allah sizi Müslüman olarak adlandırdı.”¹⁶ Ne demektir bu? Başka bir isim alamazsınız demektir. “**De ki: Ben Allah’ın boyası ile boyandım, boyası Allah’ın boyasından daha güzel kim vardır?**”¹⁷ Şimdi Allah diyor ki; “**Sizi Müslüman olarak adlandırdım**” Hatta diyor ki; “**Bu kitapta ve bu kitabın öncesinde de sizi Müslüman diye adlandırıyordu.**” “İbrahim ne bir Yahudi, ne de bir Hristiyandı. Fakat Allah’ı bir tanrıyan gerçek bir Müslümandı; ve müşriklerden de değildi.”¹⁸

Yahudilik ve Hristiyanlık da bir din değildir aslında. İslam’ın sapmış bir mezhebidir. Musa’nın getirdiği din mezhepleşerek Yahudilik oldu, İsa’nın getirdiği İslam mezhepleşti, sonra dinleştirdi sonra da Hristiyanlık ismi

altında bir din haline geldi. İslam’ın son versiyonu olan Kur’an’ın getirdiği, Peygamberin getirdiği İslam da bugün, hamdolsun kitabı elimizde tahrif edilmemiş ama Müslümanların yanında Şiiilik ve Sünnilik olarak iki ana mezheb ve iki din haline gelmiştir. Ben bir Müslümanın “Ben Şiiyim, ben Sünniyim” demesini hiç anlamıyorum. Allah Resulü kendisine Sünnî dedi mi, Şii dedi mi, Hanefî dedi mi, Şafî dedi mi, Malikî dedi mi, Hambelî dedi mi, Muhammedî dedi mi!? Demedi! Ne dedi? Müslüman dedi. Sana yetmiyor mu bu kardeşim? Yetmiyor mu? Yetmiyorsa çek git. Biz yetmiyor dediğimiz için Allah’ın dini bizi kesmiyor. Onun bize verdiği isim, O’nun verdiği sıfatlar onun bize yüklediği kavramlar yetmiyor. Allah da söylüyor zaten “**Siz Allah’a dinini mi öğretiyorsunuz?**”¹⁹ Allah bize Müslüman ismini verdiği halde biz kendimize “Şiiyiz” diyoruz, “Sünniyiz” diyoruz. İşte hüküm kaynağı olarak Kur’an’ı bırakıp dini başka kaynaklardan alırsak geleceğimiz yer burasıdır.

Enteresandır bakın adam ne diyor. Alah’ın kitabında zinanın haddi nedir, 100 değnektir. Allah bunun sağlamasını da yapmıştır hür olanlara tamamı, kölelere yarısı²⁰ Ölümün yarısı olur mu? Olmaz! Kesmiyor; ne yapıyorlar? Bir uydurma çıkarıyorlar; bu konuda bir ayet varmış, onu da keçi yemiş ama hükmü baki imiş. Zavallı kadınları alıyorlar alçakça, bağırta bağırta öldürüyorlar, recmediyorlar. Demek ki oradan saptınız mı nerede duracağınız belli olmaz. Kafa keser top oynarsınız. İslam adına utanç verici bir şey. Bunlar hep Kur’an’ın arı-duru, sade medeniyet üreten dininden bedeviyet üreten kültür birikimine tereddit etmenin sonucudur. Bu irtidât hadisesidir ve irticâdır. Bu İslam’ın kelimesidir. Bunu Hz. Ebubekir’in ilk olarak kullandığını söylüyorlar, mürtedler için kullanyor: “mürteci” diyor. “İrticâ” geriye dönmek demektir; câhiliyyeye dönüyor. İslam ise câhiliyyeyi ortadan kaldıran evrensel hakikatlere, medeniyete, hikmete, ilme, irfana insanların ufkunu açan hakikatler manzumesidir. Hayır, adam onu reddediyor.

Şirk, Allah ile mücadele ve muharebe etmek isteyen nefsin ve şeytanın yoludur. Onun için elli bin tane vesile var. Hakikat için tek bir yol var ama batıl için namütenahi. İki kere iki sorusunun tek bir doğru yanıtı vardır; ama sonsuz sayıdayanlış cevabı vardır. İki kere iki dörttür; tek cevabı budur. Üçtür, beştir, altıdır, sıfırdır, eksi birdir vs... Bütün bunlar yanlış. Yanlış sayısızdır, onun içinde şirkin sayısız yüzü ve maskesi vardır. Ama en tehlikesi de içimizde; “O şeytan sizi Allah ile aldatmasın” Allah ile aldatan demek, mezheple, meşreple, cemaatle

aldatandır. Nedir ya cemaat? Ne demektir mezheb? Ne demektir tarikat? Ben soruyorum bunları. Peygamberin var mıydı böyle şeyi? Nereden çıktı öyle ihtiyaç? Çok açık ve net bir şekilde İslam toplumunun tarihsel gelişimi içerisinde eski Yunan'ın, Mecûsiliğin, Budizmin, Şamanizmin etkisi altında kalınmıştır. Çünkü İslam'ı, düşünceyi iptal ettikten sonra, akli ve düşünmeyi suç haline getirdikten sonra artık seni düşünce hareketlerine karşı koruyacak bir şey geliştiremezsin. Bunları geliştiremediğin zaman da etki altında kalırsın; mesele budur.

- Çıkan sonucu özetlemek isterseniz neler söylemek istersiniz hocam?

Özet olarak, âcizane, ben Müslümanların kendilerini yenilemeleri, geliştirmeleri ve ilerlemeleri için düşünmeyi olmazsa olmaz bir vazifeleri olarak görüyorum. Yani bazı şeyler nasıl kaymış gitmiş. Efendim düşünmek farzı kifâyeymiş. Bunu nasıl söylüyorsunuz? Nasıl farzı kifâyeye? Farzı ayınların en büyüğüdür. Çünkü düşünmek iman etmekle eş anlamlıdır. Onun için Müslümanların bir an evvel Allah'ın kendilerine üflediği ruh olan akli kullanmaya mutlak surette önem vermeleri lazım. Hayatlarının merkezine, imanlarının, amellerinin, ibadetlerinin, merkezine akli kullanmayı koymaları gerekir. Eğer akli kullanmayı, teakkülü, tedebbürü, tafakkuhu hayatın merkezine koymazlarsa bizi bekleyen tek akıbet irticâ, irtidât ve câhiliyyedir. Tabi düşünmek derken, Kur'an'la birlikte, Kur'an ile aydınlanmış bir zihin ile düşünmeyi kast ediyorum yoksa rasyonalizm anlamındaki bir nevi putçuluk olan, rasyonalizmdeki insan merkezli hümanist bir düşünmeyi değil. Allah'ın indirdiği, insanın kalbine ilkâ ettiği düşünce olan Kur'an ile birlikte hayatın problemlerini çözme. Ben bunu kast ediyorum.

- Ricamızı kabul edip, bize vakit ayırdığınız çok teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim çalışmalarınızda başarılar dilerim. Allah razı olsun.

Notlar

1. Al-i İmran Suresi 3/83.
2. En'am Suresi 6/115.
3. Bakara Suresi 2/1,2.
4. Maide Suresi 5/3.
5. Duha Suresi 93/7.
6. Şura Suresi 42/52.
7. Zümer Suresi 39/2.
8. Yusuf Suresi 12/40.
9. Kasas Suresi 28/88.
10. İnşirah Suresi 94/7-8.
11. Al-i İmran Suresi 3/19.
12. Bakara Suresi 2/121.
13. Tevbe Suresi 9/33-34.
14. Tevbe Suresi 9/17-19.
15. Tevbe Suresi 9/107-108.
16. Hac Suresi 22/78.
17. Bakara Suresi 2/138.
18. Al-i İmran Suresi 3/67.
19. Hucurat Suresi 49/16.
20. Nisa Suresi 4/25).